

Въ сжщитѣ франкски анали се разказва, какъ отъ источна Франкия било испроводено едно посланство въ България да моли хана, да не прѣнасятъ соль изъ България въ Велико-Моравия. А понеже на Балканския полуостровъ не е имало други солни мейдани, освѣтъ тѣзи при Ок-а-Римникъ, които и сега сжществуватъ въ Влашко и тѣй като чрѣзъ дакийскитѣ надписи е доказано че още римлянитѣ сж експлоатирали дакийскитѣ солни рудници и возили соль по р. Марошъ на западъ досжщъ тѣй както е ставало и по сѣтъ въ срѣднитѣ вѣкове и както е още днесъ, то нѣма съмнѣние, че споменатото извѣстие потвърждава сжществуванието на дакийска България. Това свѣденіе има важность и въ економическо отношение, защото се научаваме, че България тогава се ползувала и отъ минерални богатства, които имали значение, както за държавнитѣ приходи тѣй и за домашното стопанство на сѣсѣдитѣ та било испрагено посолство въ хапския ни дворъ.

Любопитно извѣстие, което се отнася до вътрѣшния животъ на българския дворъ ни донася и надписътъ върху червената сиенитна колона, зачувана въ черквата св. Четирдесегъ мъченици въ Търново. Тамъ се расправя, че великия ханъ Омъртагъ е построилъ около Дунава нѣкакъвъ прѣславенъ домъ, и поерѣдата на тоя и стария си домъ (безъ съмнѣние при развалинитѣ на с. Абоба), той съзидалъ великолѣпна тумба (гронница), лъ останалъ да живѣе пакъ въ стария си палатъ. Възъ основа на това извѣстие отъ каменния надписъ нѣкои изслѣдователи допуснаха, че ужъ прѣзъ управлението на Омъртага е била прѣмѣстена старата българска столица къмъ Дунава по нѣкакви си ужъ политически съображения. Ний видохме, че и Крѣмъ иматъ и друга авлия (палатъ) на 60-70 километри навтрѣ отъ тракийската граница, който палатъ билъ опустошенъ отъ византийския императоръ Никифора, при нахлуването на послѣдния въ България. Твърдѣ естествено е, че и Омъртагъ да е построилъ другъ частенъ палатъ нѣкъдѣ на Дунава, нъ подобно извѣстие изключва всѣкакъвъ онитъ да твърдимъ, че той непрѣменно промѣнилъ столицата си, наслѣдена отъ своя баща чичо и дѣди, токозъ повече, че и въ надписътъ изрично се казва, какво той останалъ да живѣе въ стария си домъ. (Не е вѣрно, сжщо че Крѣмъ трѣбовало да се счита за родоначалникъ на нова българска династия, както единъ нашъ